

Yokluęun

– mesakin · 03 Şubat 2026

sen
rügarda salanan yaprak gibi hafif
henüz açmamış çiçek kadar
ağırsın içimde

sözün yok
gözün yok
dokunuşun yok

ama
yokluęun
varlığından daha büyük
yer edinmiş kalbimde

ne bir vaat verdin
ne bir söz
ne bir yarın

yine de

her sabah
aynı saatte
aynı boşlukla uyanıyorum uğruna

Belkide sevda denilen
böyle bir şey işte
elinde hiçbir şey yokken
Olmayı
kaybetmekten korkmak

mesakin-03/02/2026